

از بچگی عاشق خوردن شیر سرد با خرما بوده‌ام. روزگاری که برای تمرین فوتبال به نظام آباد می‌رفتیم و بعد از دو ساعت تمرین سخت در گرمای تابستان، شیر پاک و خرمایمان را می‌خریدیم تا کنار سالنی که پروفیسور میرزایی با شاگردانش کونگ‌فو کار می‌کرد، بنزیم و از دیدن او و سخت‌گیری‌ها به شاگردانش لذت ببریم. آن روزها جمشید هاشم‌پور دست راست ابراهیم میرزایی بود. یا شاید دست چپش بود. بعدها میرزایی گلوله خورد و گفتند که یکی از پاهایش کوتاه‌تر شده. بعدترش هم که اصلاً نفهمیدیم چه بر سرش آمد. هاشم‌پور اما یکه بزن سینمای بعد از انقلاب شد. یک رمبوی وطنی.

حالا این‌ها رو چرا گفتم؟ برای اینکه می‌خواستم چند تا از عکس‌هایی که از زن‌های عربستان در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر گرفته بودم را در شستی نشان‌تان بدهم. بانوانی موقر و کاملاً امروزی و متشخص. زیبا و احتمالاً وابسته به طبقه‌ی بسیار برخوردار در کشور عربستان که در قطر به ورزشگاه‌ها می‌آمدند، در کنار مردان غریبه یا آشنا می‌نشستند و به تشویق تیم ملی کشورشان مشغول می‌شدند. آن‌ها نشانه‌ی تغییرات بزرگ در آینده‌ی عربستان هستند. مثل بانوان کشور خودم.